

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro} 119.

16. Października 1820.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia Brazylia i Albarbia.

Odezwa wydana na dniu 2. Września przez Gubernatorów Królestwa, przyrzeka wszystkim amnestyę, którzy do swoich powrócą obywatelów.

Gazeta Lizbońska z d. 4. Września zawiera wyrok Gubernatorów Królestwa wydany w imieniu Króla, mocą którego Arcybiskup z Evora, Hrabia Barbacena; Jenerał Porucznik i Radca wojeuny Mathias Jose Dias Azedo; Radcy Królewscy: Desambargadores Antonio Jose Guiao i Antonio Thomas da Silva Leitac, mianowani są Członkami Kommissyi, upoważnionej do przygotowania uprzednich działań przed zebraniem się zwołanych przez Króla Stanów (Cortes); Członkowie ci mają niezwłocznie zgromadzić się w archiwum Królewskiem Torre, da Tombo.

Ponieważ Hrabia Barbacena wymówił się od powierzonego sobie urzędu, z powodu słabości zdrowia, więc uchwałą z d. 4. Września mianowany jest na jego miejsce Dr. Joaquin Jose Ferreira Gordo, Radca Królewski i Prałat Kościoła Patriarchalnego w Lizbonie; Dr. Manuel Borgos Carneiro zaś, Sekretarzem powienionej Kommissyi.

Gazeta Lizbońska z d. 4. Września zawiera dalej zdanie sprawy Brygadiera Dominga Bernardino Ferreira de Souza, datowane pod d. 2. t. m. w Torres-Novas, przesłane tymczasowemu dowódcy wojska, Francisco de Paula Leite, w którym wspomniany Brygadier tę przyjemną donosi wiadomość, iż Jenerałowi Champalimand udało się nawrócić do powinności pułk zoty będący załogą w Abarantes, który przez zdradę Podpułkownika Jose Pinto Saavedra zaczął się chwiać w wierności. Pułk ten okazał szczerą żal z ohwilowego swojego obędu, poźdierał wszędzie w Abarantes odezwy buntownicze Junty w Oporto, a w miejscu tych po przyklepił wezwanie Rejencyi wydanego wszyst-

kich wiernych Portugalczyków. Zdrayca Saavedra ratował się ucieczką.

Hiszpania.

Oto są bliższe szczegóły posiedzenia Stanów (Cortes) z d. 7. Września: P. Moreno Guerra żądał, aby Narod zawiadomiony został o stanie publiczney spokojności, z tego powodu przełożył, wezwać Ministrów do zdania sprawy względem ostatnich wypadków i tych buntowniczych krzyków, które w ostatnich nocach nawet w pałacu Królewskim słyszano. — P. Vitorica wspierał ten wniosek, iakoteż i Hrabia Torreno; pierwszy rzekł: „Wiem, iż to są tylko służebni (serviles) nieprzyjaciele Konstytucyi, którzyby zaburzać mogli porządek publiczny. Nie masz zamachn na Konstytucyę, jeżeli chcemy poznać sprawców nietadu. Precz z nimi z pałacu Królewskiego, gdyby nawet w służbie Króla zostawali, i do któregobykolwiek należeli stronnictwa! Potrzeba, aby Ministrowie mieli władzę należną, i aby Deputowani utrzymali prawa.“ — Późem przyjęto przełożenie P. Moreno Guerra i odesłano wiele przełożeń przed przybyciem Ministrów do Kommissyi.

Za przybyciem Ministrów odczytano na nowo przełożenie i Minister Spraw Wewnętrznych (Arguellas) zabrakł głos: „Ministrowie postanowili już byli udadź się w pośród Stanów (Cortes) dla udzielenia im objaśnień względem tego, co zaszło dnia wczorayszego, gdy w drodze otrzymali list Sekretarzów Stanów (Cortes), wzywający do stawienia się w pośród nich. Ażeby zupełnie zaspokoić Stany, osądził Rząd za potrzebę przełożyć im wszystkie zdania sprawy, które innu przesłane zostały.“ — Późem odczytał Minister zdanie sprawy Jenerałnego Kapitana Prowincyi donoszący, iż na wiadomość skupienia się Ludu na ulicach, kazał załozde wystąpić. O godzinie 9 mnóstwo Ludu ciągnęło z pochodniami koło jego domu; stał on na ulicy, dwóch ludzi zbliżyło się doń dla powiedzenia mu nieprzyjemności, iednego z nich kazał aresztować.

wał; był to urzędnik skarbowy. O północy przywrócono nakonieć spokój, lecz wojsko stało jeszcze pod bronią. — Potem odczytał Minister znowu dwa rozkazy przesłane do Naczelnika politycznego, zalecające mu wszelkimi siłami i pod odpowiedzialnością utrzymać spokój publiczną. Mówi dalej: „W istocie przywrócony został porządek, miasto spokojne; mieszkańcy przepędzili noc w pokoju, i dotąd żadnego nie odebrałem uwiadomienia, aby na nowo porządek był zaburzony, iednakowo ma Rząd przyczynny do wierzenia, że nie zaniechano planów zaburzenia spokoyności; dla tego użył on wszelkich środków będących w jego mocy dla zapobieżenia nowym rozruchom.“ — Dalej złożył Minister zdanie sprawy Naczelnika politycznego Madrytu, podług którego w rzeczy samej zebrała się znaczna kupa Ludu na wschodach pałacu Królewskiego i wołała: „Niech żyje Król!“ podczas, gdy przed pałacem krzyczano: „Niech żyje Konstytucya!“ Naczelnik polityczny wnieśli się pomiędzy Lud, dla uważania wszystkiego, tymczasem inna kupa Ludu wcisnęła się do jego domu, szukała go, z tamąd udała się do Jenerałnego Kapitana, którego mądrym rozporządzeniem winniśmy przywrócony porządek. Przy końcu zdania sprawy, chwali Naczelnik polityczny w ogólności postępowanie Ludu Madryckiego, załogi i milicyi Narodowej. — Minister mówił dalej: „Oto są środki Mości Panowie, które przedsięwziął Rząd dla zapewnienia spokoyności miastu. Zgromadzenie psęgać może nietylko na niezłomney zgodzie z Rządem, lecz na dowodach przychylności i wierności ku Konstytucyi, Królowi, Stanom (Cortes) o których Lud Madrycki ciągle przekonywa. Jednak istnieje zamieszanie różnych symptomatów; gruba opona okrywa prawdziwy charakter tego wypadku; okrzyki wyiawiały przeciwne mniemania; sądze, iż Zgromadzenie wzięmie to za dowód, że nietylko służebność i hypokryzja do tego się przyczyniały i że tego zdarzenia nie można zupełnie wysledzić.“

P. Palarea nie zdawał się być zadowolniony objaśnieniami Ministra; żądał, aby oświadczone Królowi, że zaprzysięgi Konstytucyi, zatem we wszystkich aktach powinien przyjąć tytuł: „Króla konstytucyynego“, i powinno być zabronione, wołać: Niech żyje Król! bez dodania przymiotnika Konstytucyyny. — P. Guerra poparł ten wniosek. — Minister przyznaje dalej, iż uwięziono człowieka, który będąc już aresztowany wołał uporczywie: Niech żyje Król!

i nie można go było zniewolić, aby przydał Konstytucyyny, poczem został uwolniony. Minister dał objaśnienia na zarzuty P. Palarea i tak kończy: „Wczorajszy wypadek nie sam się przedstawia, jest on skutkiem innego. Jeżeli potrzeba, Rząd gotów jest odkryć całą prawdę. — Hrabia Torreno uskarżał się, iż Ministrowie nie kazali uwięzić ani na kwadrans owych burzycieli spokoyności. — P. Romero Alpuente obwiniał Rząd, powtórzył swoje przełożenie uczynione już na d. 5. (porównaj przeszły numer gazety naszej) pochwałą z przesadą Jenerała Riego i wojsko wyspy Leonu; i temi zakończył słowa: „Lud przywiązany do urzędów konstytucyynych, musi sobie sam wymierzać sprawiedliwość, ponieważ Ministrowie nie czynią nic, aby wstrzymać niechęci i zamiary, powstające przeciwko porządkowi konstytucyynemu.“

Poczem Minister Spraw Wewnętrznych zbijał twierdzenia P. Alpuente i miał długą mowę dla usprawiedliwienia Rządu, względem środków przedsięwziętych przeciwko Jenerałowi Riego. „Rząd chciał oddalić z Andaluzyi wojsko będące pod sprawą tego Jenerała, aby ie nie wystawić zarazie, która się tamże była wszczęta; Riego sprzeciwiał się rozkazom Rządu, a Król osądził za przyzwolimą posłać go do Owiado, nie za karę, ale dla przekonania go, że rozkazy Rządu powinny być szanowane.“

P. Gutierrez zarzucił Ministrem, że nie są otwartymi; oskarżał ich, iż niewspomnieli nic o oddaleniu Riega i innych tak wielce zasłużonych Ojczyźnie mężów, i zablił ich, by podnieśli zastępnie tyle tajemnic pokrywając, zamiast, że zabawiają Zgromadzenie tylko powtarzaniem czynności, o których już przednie wiedziało. — Wielu członków żądało, aby w terażniejszych okolicznościach użyty był artykuł 308 Konstytucyi*), drudzy sprzeciwiali się temu. — P. Garcia Page doniósł, że wojsko wyspy Leonu podało dwie prośby do Rządu, w których zapewnia o swoim uszanowaniu i swej uległości ku postanowieniu Stanów (Cortes) i rozkazom Króla.

Minister Spraw Wewnętrznych przełożył potem utworzenie drugiego podrządnego Naczelnika politycznego dla miasta Madrytu.

*) Artykuł 308. Jeżeli w nadzwyczajnych okolicznościach bezpieczeństwo kraju wymagać będzie na chwilę zawieszenia w całym obwodzie Monarchii lub w części przepisanych formalności względem uwięzienia zbrodniarzów, więc Stany (Cortes) mogą zawieszenie to zawyrekować na czas oznaczony.

Dalej mówił, iż nie mógł uwieżyć kazać Redaktora gazet, oznajmującego, iż na d. 7. pomimo zaćmienia słońca będą jeszcze inne rodzaje zaćmienia; po przylepieniu mnóstwo afiszów, niektóre z nich są nie pokoiące; atoli Rządowi nie sprawiają obawy; przedsięwzięte są potrzebne środki, by pod czas, gdy się Lud zgromadzi na ulice dla uważania zaćmienia, zapobiedz można nieładowi. —

Dowodzcy korpusów gwardyi Królewskiej, załogi, milicyi narodowej i miejscowej Madryckiej przestali Królowi adres, w którym zapewniali go o swojej ku niemu wierności.

Posiedzenie Stanów (Cortes), z d. 8go Września mało wystawia czynności; iednak niektóre ważne zdania Kommissyi przełożone były. Kommissyia prawodawcza przełożyła nakoniec zdanie swoje za Józefinistami; jest ono tego brzmienia, iż dozwala im powrotu do kraju, odda im zabrane dobra, powraca ich do praw obywatelstwa, lecz nie mogą oni posiadać miejsca, nosić ozdób i korzystać z łask nadanych im przez obcy przywłaszczony Rząd. PP. Calatrava, Vadillo i Gasco, Członki Kommissyi, przełożyli swoje osobne zdanie, podług którego wychodząc, wolno powrócić do kraju, oddane im mają być dobra, lecz nie mają zupełnie używać praw obywatela, które im dopiero osobnem dla każdego listem Stanów (Cortes) za uczynić się mające przez nich usługi dla kraju nadane być powinno.

Na posiedzeniu Stanów (Cortes) z d. 10. Września, rozdano Członkom Stanów (Cortes) exemplarze adresu podanego Królowi przez załogę Madrycką; poczem Stany uchwały, aby wojsku temu oświadczyć zadowolenie z jego postępowania. — P. Romero Alpuente przełożył, aby wojsku temu rozdano szczególne nagrody, i by takowe Kommissyia wyznaczona do nagród uskuteczniła. — Na uczynioną uwagę przez Jenerała Quirogę, że załoga Madrycka swoją tylko uczyniła powinność i nadal tak postępować będzie, i w tém postępowaniu znajdzie swoją nagrodę, odrzucono te przełożenie.

Kommissyia wyznaczona do rozdania nagród dla wojska wyspy Leonu złożyła także swoje zdanie. — Sir Thomas Dyer, Anglik, były Jenerał Porucznik w wojsku Hiszpańskiem, polecony został Rządowi za usługi położone w rewolucyi. — Żądanie Jenerała Riega, aby utworzyć batalion iszwardron, pod imieniem: batalion i szwadron Konstytucyi, przyjęto; równie da-

nia pensyi sierotom i wdowom poległych Oficerów z Korpusu Riega; lecz odrzucono tegoż żądanie, aby do kokardy Narodowej dodany był zielony pasek.

Dziennik: Miscellanea z dnia 1go Września wystawia rzut oka na wypadki w miesiącu Sierpniu; przywodzi on zdarzenia w okolicach Burgos i Galicyi i zasze tamże uwięzienia burzycielów spokojności. Poczem wraca się do wyspy Leonu, zdaie dokładną sprawę z rozkazów i zamiarów Ministerium względem rozwiązania tamcznego wojska, i takowe pochwała. Donosi, że Prowincyia Galicyi, gdzie wojsko miało stanąć na stopniu pokoju, dopełniła natychmiast rozkazów. Oznajmia, że nigdzie szczególne nie zaszyły zdarzenia. „Prawda, iż niektóre gminy nie płacą dziesięcin; inne nie dają regularnie podatków, w wielu prowincyjach miejscowe wydatki wyczerpały dochody zupełnie; w innych drogi są nie bezpieczne i nie do przebycia; iednak dobrzemysłacy uważają to za rzeczy przemijające, które mądrość i działalność Stanów zniszczy całkiem lub w części. Nakoniec przywodzi wszystkie środki przedsięwzięte w miesiącu Sierpniu przez Stany (Cortes) i wylicza będące w wykonaniu i temi kończy słowa: „Stan skarbu polepsza się nieco, kassa publiczna ma natłok; zaległe podatki są ciągle opłacane; sądziemi, że ten smutny stan nie potrwa długo, bo chociażby trwał dłużej, to tylko dla tego, aby terazniejszemu systematowi zepsuć zaufanie. Wyobrażenia te nie powinny uść uwagi Ministra Skarbu, i powinna nas pocieszać nadzieia, że tak się stanie.“

Dziennik: Miscellanea z dnia 1go Września zawiera list z Lucena datowany pod d. 25. Sierpnia, wyrażający: „Wszyscy ludzie prawie, sądzą o dobroci lub niedogodności systematu ze skutków jego, a te nie są teraz przyjemne we wszystkich okolicach. Uważają, iż w wielu względach nie uczyniono, nic więcej prócz odmiany nazwiska i ludzi, przy czem dawne nad użycia trwają, niepewność i niedozór nad drogami i gminami podaje nieprzyjaciołom Konstytucyi codziennie powód do odnowienia przykrych przełożeń.“ — Poczem wylicza tenże list: zabójstwa, zranienia; kradzieże i rabunki, zasze od dnia 13. do 22. blisko tego miasta, i kończy się w sposobie następującym: „To, i co ze wszech stron słyhać, pogrąza wielu mieszkańców umysły, nie pomną już innych przyczyn sprawujących przykrości, pochodzących z zawikłanego położenia naszego, i słabych sił urzędów.“

Athenaeum Hiszpańskie w Madrycie pomimo rozpoczęty bezpłatnie nauki gospodarstwa krajowego, języka Niemieckiego i prowadzenia rachunków kupieckich, utworzyło także katedrę Matematyki czystej. Dr. Martin de Foronda będzie dawał tej nauki każdego wieczora od 8. do 10. godziny; obrał on te godziny, ażeby wyrobnicy i rzemieślnicy, dla których szczególnie poświęca te nauki mogli onym być obecnymi.

Jeden z teatrów Madryckich pod nazwiskiem de la Cruz został zamknięty przez Aktorów, którzy wzbraniłi się grać dla tego, że nie mieli zysku. Konstytucyoniści z d. 26. i 28. Sierpnia mocno na to powstali i zaymuje się mocno tym przedmiotym. W pierwszym numerze mówi: Aktorowie w ostatnich czasach przed rewolucyją popsuli się wielkim dochodem, przekłada, aby dla braku pieniędzy zniżyć cenę wstępu iak to było podczas pobytu Francuzów w roku 1809 i zastanawia się mocno nad daniną teatralną do szpitalów, dotąd trwającą. W drugim numerze wyraża: teatry czują jeszcze szlady dawnego Rządu. Daniny teatralne dla instytutów dobroczynnych, które i tak są dostateczne, nie są dogodne i rozstropne; w każdym oświeconym kraju musi Rząd wspierać teatr, w Madrycie niebyłby godzien światley i szanowney publiczności, gdyby nie był przez Rząd wsparty; Francuzi wypłacili teatrowi w roku 1809 razem 50,000 po tym miesięcznie przeznaczyli po 20,000 realów i. t. d. — Taż same gazeta zawiera rozporządzenie Magistratu Madryckiego, którym zakazano jest publiczne odmawianie wieczorami rożańca, i składanania iak dotąd summ w pobożnym zamiarze.

Wiadomości z Madrytu, umieszczone w gazetach Paryzkich, donoszą, iż na d. 12. przybiegł goniec z Andaluzyi z wiadomością, że na d. 6. i 7. zasły podobne wypadki w Sevilli, iak Madrycie w pierwszych tygodniach miesiąca Sierpnia. Jenerałny Kapitan O'Donoju, kazał zamknąć wszystkie towarzystwa patryiotyczne.

W Madrycie połowa załogi otrzymała na nowo rozkaz na d. 13. wieczor, aby całą noc stała pod bronią, druga zaś połowa powinna była być gotową na pierwsze hasło; patrole iszdy i piechoty wzmocniono.

Jenerał Riego przybył na dnia 10. do Valladolid, gdzie zatrzymawszy się na chwilę udał się dalej w podróż do Asturyi.

Ziennik: Miscellanea z dnia 11go Sierpnia zawiera długi artykuł względem sprawy

Królowéy Angielskiej, lecz opuszcza to wszystko co dotąd gazeta Times w tey mierze doniosła. Całe postępowanie w tey sprawie wystawia swoim czytelnikom w najczarniejszych kolorach i wszystko wykłada na stronę Królowéy, wystrzega się najmniejszego wyjątku z badania świadków, albowiem wszystkich po zeznaniu ich należało zamknąć, i w swoim czasie ukarać, iak krzywoprzysięzców. — Konstytucyoniści oświadczają także za obrońcę Królowéy, i zdają się mieć szczególne upodobanie w tych nikczemnych obelgach, na które wystawiony był Lord Wellington.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Izba Niższa zebrała się znowu na d. 18. Września po ostatniem swoim adroczeniu. Kanclerz Izby Skarbowéy zrobił wnioski, dla mianowania Wydziału do rozpoznania protokołu Izby Wyższéy w sprawie Królowéy, i zdania w tey mierze sprawy. Adwokat Onslow użył tey sposobności dla wezwania Ministrów Królewskich i namienienia im, czyliby nie było stosowni, wniesć bil, mocą którego mogłaby Izba podobnie pod przysięgą słuchać świadków; że zaś nie uczynił formalnego wniosku, przełożenie tego nie miało skutku. P. Hobhouse nastawał na położenie końca sprawie toczącej się w Izbie Wyższéy i ztąd wniosł „aby podać naysposobniejszy adres do Króla i upraszać go o odroczenie Parlamentu.“

Wnioski jego wspierali mocno: Sir R. Wilson, P. Bonnet, P. Moore, Coke, Maberly i inni Członkowie. Trzej pierwsi mówili mocno przeciwko słuchaniu świadków w sprawie Królowéy, i oświadczyli stanowczo, iż sprzeciwiać się będą wszystkimi siłami bilowi karnemu, gdyby przesłany został Izbie Niższéy. Lord Castlereagh wykładając ich twierdzenia oświadczył, iż mowy ich, chociaż są dobre, przecież mogłyby posłużyć do pobudzenia niebezpiecznych zamiarów osób, które od niejakiego czasu starały się zapalić umysły Ludu. Co się dotyczy przeszkód, na które uskarżają się Ajenci Królowéy w dostarczeniu dowodów we Włoszech, uczynił tę uwagę, iż Ajenci obu stron równego doznają losu i że trudności te pochodzą z przepisanych formalności obcych Rządów, do których nieodzwownie stosować się należy. Prokurator Jenerałny i Kanclerz Izby Skarbowéy sprzeciwiali podobnie wnioskowi, który po długich rozprawach odrzucony został większością głosów 66 przeciwko 12. Przełożony Wydział przez

P. Vansittart, został mianowany i jeszcze przed końcem posiedzenia zdał sprawę. Później wniesiono różne pytania względem kosztów Kommissji Medyolańskiej mające być przesłane Ministrom. Lord Castlereagh rzekł; iż pierwsze koszty opędzono z pieniędzy przeznaczonych na tajemne wydatki, atoli następnie zastępowano je z kasy Państwa, i w tej mierze złożone były rachunki. P. Hume zapytał się, czyli otrzymano urzędowe doniesienia z Portugalii, i czyli prawda, że Rząd chce posłać tam niezwłocznie okręty i wojsko. Lord Castlereagh oświadczył, iż nie otrzymano urzędowych listów z tego kraju, i że więcej nie może nie powiedzieć o tych nowych wypadkach, względem których tylko niepewne są wiadomości. Na wniosek Lorda Castlereagha odroczone została Izba do d. 17go Października i zgodzono się, iż, gdyby do owego czasu miał być przelożony Izbie bilharny, więc Izba oznaczy jeden dzień z pierwszych 10 dni Listopada, aby przystąpić do wykonania takowego.

Podług gazet Londyńskich przybyło do Londynu dwóch świadków na stronę Królowej: Margrabia i Margrabina Sagrati i wysiedli u Lady Hamilton, damy Nadwornej i poufnej Królowej Jey Mości. W kilka dni po przybyciu byli u stołu Królowej w domu Brandenbourskim.

Gazeta Times z dnia 6go Września zawierała różne nymnizacje sławie obwinienia przeciwko gońcowi Angielskiemu Kraus. Iak dalece te obwinienia dotyczyć się mogły jego osoby, ściągają się do zaszłego wypadku w Paryżu w roku 1819, gdzie Kraus uwięziony był niewinnie, bo nie wiedząc wydał sfalszowane Angielskie bankowe assygnaty. Assygnaty te niemogąc ich rozoznać, czyli fałszywe były wziął w Medyolanie od wexlarza, nieszczęście, mogące zawsze spotkać podróżnego, iakoż nie jednemu się już podobnie wydarzyło. Kraus, iak się to z aktów okaże nie został bynajmniej przez to w podeyrzaniu, albowiem wszyscy, co go znali, przekonani byli o jego nienaruszonej sławie. Na posiedzeniu z d. 18. Września Jenerał Wilson osądził za rzecz słuszną przywieść te wieści. Po czym Lord Castlereagh oświadczył: „Iż na teraz nie może tylko ogólnie w tej mierze dać objaśnienie, atoli gotów jest gdyby żądano, złożyć bliższe tego dowody; żałuje on, że pierwej nie miał sposobności rzeczy te należycie wyjaśnić. P. Kraus będący w służbie Króla od kilku lat używany,

za gońca nadzwyczajnego, posełany był ze zleceniami za granicę. Tym sposobem iezdził kilka razy iako goniec do Medyolanu i na powrót. Podczas iedney z tych podróży zatrzymany był w Paryżu przez podeyrzenie, że kilka assygnatów bankowych nie dobrych wydał, atoli na wstawienie się Sir Charlesa Stnarta został uwolniony. Sledztwo w tej mierze przedsięwzięte okazało, że Kraus zupełnie był niewinny; a że żadney znazy i porozumienia względem niego nie było, pozostał nadal w służbie Rządowej. Gdyby potrzeba było przedsięwziąć dalsze badanie, więc chętnie przyczyni się do tego Lord przekonany, iż na szkodę P. Krausa nic złego nie wypadnie. Tymczasem przyjemną jest dla niego rzeczą, iż ma teraz powód usprawiedliwić niewinnie oskarżonego człowieka w miemaniu publicznem.

Francya.

Goniec przybyły z Paryża do Wiednia na d. 4. b. m. przywiózł wiadomość, iż gdy przejeżdżał przez Strasburg na d. 29. Września odebrano tam doniesienie telegraficzne z Paryża, że Xiężna Berry w wspomnianym dniu powiła szczęśliwe Xięcia.

Z Baiionny donoszą pod d. 13. Września: „Ciągłe ieszcze przebiega wiele gońców przez tutejsze miasto, w ostatnich dwóch dniach przeszło 9 nadzwyczajnych, częścią z Hiszpani, częścią z Portugalii. D. 10. goniec Hiszpański Miera, iadący z listami urzędowemi handlowemi do Konsulów w Baiionnie i Bourdeaux napađnięty został od rozboyników w kraju Francuzkim, którzy zabrali mu większą część listów owych i 800 franków; zaledwie uratował on papiery do Posta Francuzkiego, i z temi udał się daley w podróż. D. 11. miano schwytać tych rozboyników, i znalezione ieszcze przy nich zabrane rzeczy:“

Włochy.

Najnowsze wiadomości z Palermo donoszą, iż tam rozwiązana została tymczasowa Rządząca Junta a w miejscu tej jest na czele Rządu dwóch przelożonych nad cechami z ostatniej klasy.

Codziennie przybywają wiadomości o zgrozach popełnionych podczas wzięcia Caltanizetty przez Palermianów; miastem to wystawione będąc przez dni kilka rabunkowi, zostało spalone i zamianione w kupę gruzów.

Dziennik konstytucyjny Królestw obojga Sycylii z d. 9. Września zawiera zdanie

sprawy Pułkownika Neapolitańskiego Costa, z stowney jego kwatery Caltagirone z d. 31. Sierpnia, który donosi o wniściu swoim do tego miasta i poddaniu się okolicznych wsi.

Z Sycylii odebrano wiadomość, że Jenerał Florestan Pepe przybył ze swoim sztabem Jenerałnym na d. 6. Września do Messyny. Flota zaś przeznaczona do tej wyprawy wysadziła na ląd wojsko swoje na d. 5. w Melazzo, dokąd udał się także Pepe na d. 7. dla wyruszenia przeciwko Parlermianom. Podczas (według wiadomości telegraficznej) zajął także Pułkownik Costa na d. 5. Września Caltanizetta z oddziałem wojska, które zdobyło Caltagirone; dniem późniey pobit on korpus Palermianów złożony z 1500 ludzi i 200 iazdy pod Caltanizetta, ubił im 150 ludzi i zabrał im całą artylerię składającą się z 4 dział. Dnia 8. chciał Pułkownik Costa nderzyć na S. Cataldo. Palermianie utrzymywali się w Ficcaro, w Valle di Messina i mieli związek z przyehylnem sobie miastem Patti. W Valle di Catania zajmowali Brontę z kąd grozili przyległym gminom. — Słychać, iż Palermo chciało wysłać nową Deputacyję do Neapolu w celu, aby Sycyliia równie tyle posłała Deputowanych do Parlamentu eo Neapol. Justa w Palermie zniosła wyrokiem swoim włączając się kupy pod nazwiskiem Guerillas, palące włości, i rozkazała im powrócić broń wziętą z arsenału.

Zjednoczone Niderlany.

Z Bergen d. 15. Września. — Dnia wczorayszego wydano siedmiu Officerów Francuzkich zawikłanych w ostatni spisek; zbiegli oni do Niderlandów, lecz zaraz uwięzieni, trzymani byli sekretnie w tuteyszym więzieniu. O godzinie 7 rano edesłano ich w 3 powozach pod zastoną 14 ludzi, policyi konney na Francuzką granicę i tam oddano ich żandarmeryi. Kapitał Lamothé i drugi schronili się w bliskości Marimonta; zdaje się, iż ta sama osoba dała o nich znać, która im do dawała żywności. Innych aresztowano na granicy.

Z Brukselli d. 23. Września. — Przez miasto nasze przebiegają codziennie gońcy Francuzcy, Angielscy i Niemiecocy, a to z Londynu do Wiednia, i z tamtąd do Anglii, z Paryża do Hagi i tak na powrót. Rząd Pruski pozwolił teraz przeprowadzania i wprowadzania gazet Niderlandzkich, między

innemi Gońca Państwa i tuteyszą Wyrocznią.

Donoszą od granic Francuzkich, że kilka legii odebrało rozkaz odmienić swoje stanowiska. Trzy legie, będące wraz z legią Meurthy na załodze Paryża, ciągną do różnych twierdz a zastąpione będą przez legię Morbihan z Lille, złożoną ze 4 batalionów i dwoma legiami z Metz. W gwardyi pieszej stojącej w Paryżu i w okolicach, zdaje się iż nie zaszła żadna odmiana.

Polieyia czuwa nieustannie; zapewniają że aresztowano znowu w tych dniach w Dunkierce Officera w ubiorze maytha i odesłano go do Paryża.

Niemcy.

Z Hannoveru. Na wezwanie Rządu Francuzkiego aresztowano tu Officera przed kilku dniami i odesłano go do Paryża.

Wychodzące pismo periodyczne w Sitard, powódzie Leodyyskim w Niderlandach, pod tytułem: *Recueil des nouvelles*, nakazane jest w Hanowerskim kraju, ponieważ autor tego pisma wzywa, aby mu nadsełano do druku i wydania wszystkie te pisma, których nie wolno drukować w Państwach Związku Niemieckiego.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 10. Października.

N. Cesarz i Król nasz, wyjedzie z tąd d. 17. b. m. rano do Opawy. Muzyka nadworna Jego C. K. Mci i kilkanaście osób z Jego orszaku już tam poiechali.

Ces. Austriacki Poseł na Dworze Rosyyskim Baron Lebzelter wyjechał ztąd dnia wczorayszego do Wiednia.

Od dnia onegdayszego bawi tu Następca tronu Niderlandzkiego. Wczoray zaszczycił obecnością swoją wieczor dany u JW. Woiewody Hrabiego Zamoyckiego; intro przeciągać będzie przed nim całe wojsko a w kilka dni mają być wielkie obroty wojenne.

Turcyja.

Obrady C. Rosyyskich Posłów z obadwoma Umccowanymi W. Porty: Hanudem Bei i Xięciem Kallimachi mają się niebawnie rozpocząć. Ponieważ obie strony zdają tylko tego, co zawiera w sobie traktat zawarty w Bukaresćcie, zatem ostateczne skutki tych układów usuną wszelkie nieporozumienia, któreby przez różnobrzmiące znaenie traktatu, zayść mogły.